KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİ

KARAOĞLAN - HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ
Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ
Ankara Cad. 45. Güncer Han No. 19 İstanbul Tel: 273007

İLÂN VE ABONE ŞARTLARI: Arka Kapak (4 Renk Ofset Baskı): 1000 Lira
Ön İç Kapak: 700, Arka İç Kapak: 600, İç Sayfa: 500 Lira
Abone: Yıllığı 40, Altı Aylığı 22 Lira

Bayiler için müracaat adresi: ANADOLU DAĞITIMI: Hürriyet Dağıtım Ltd. Şirketi Cağaloğlu, Emek Han 19. İstanbul.
İSTANBUL DAĞITIMI: İbrahim Kazma. Ankara caddesi, Vilayet Han. İstanbul.

Kapak baskısı: ECE OFSET Basımevi

SİNEMA

YENİ YILIN EŞİĞİNDE TÜRK FİLMCİLİĞİ — 1 —

Nereye gidiyoruz?

TÜRK filmciliği deyince, bir filmin meydana gelmesinde emeği geçen herkesin toplandığı bir san'at, bir sanayi kolu hatıra gelir. Teknik olarak ışıkçısından operatöründen lâborantına, artistinden, en küçük figüranına, rejisöründen, prodüktörüne, eser ve senaryosundan, sansür heyetine varıncaya kadar, oldukça geniş bir insan topluluğunun, bir filmin meydana gelmesinde, az veya çok emeği geçer. Tıpkı, kâinatın yaradılışını yazan kitaplarda izah olunduğu gibi, tozların ve atom çekirdeklerinin bir anafor meydana getirmesi gibi. Fezadaki bir yıldızın parlaklığı ve ömrünü nu meydana getiren atom çekirdeklerinin çokluğuna, kuvvet ve kudretine nasıl bağlıysa, bir filmi meydana getiren unsurların kuvvet ve kudret derecesi de, o filmi ya parlak, ya da sönük yapmak için kâfi sebeplerdir.

Geçenlerde Pesen Film sahibi Nevzat Pesen, büyük emeklerle meydana getirdiği filmin iş kopyalarını seyrederken, renkten renge giriyor:

— «Filminin negatifi harika idi. Fakat şu pozitifin haline bakın... Bu ne biçim banyo, ne biçim çizikler?» diye dövünüyordu.

Bir yazar da :

— «Eserim filme aktarıldı, gidip gördüm. Sonunda kendi eserimi kendim bile tanıyamadım» diyordu.

Bunun gibi daha bir çok misaller vermek mümkün... Demek oluyor ki, kollektif bir çalışmayı icap ettiren filmde, ancak herşeyin tam ve mükemmel olması, müsbet sonuç sağlıyabiliyor... Tıpkı, bir yıldızda, bir gezegende hayatın, yani canlılığın varolabilmesi için, bütün şartların canlı yaratlağa elverişli olması gibi... Yani gezegenin atmosferi kaçmıyacak, su baharı yoğun, yani su halinde olacak. Isı, muayyen bir seviyeden ne aşağı, ne yukarı çıkmıyacak v.s. v.s.

Şimdi üzerinde durulacak mesele, kendiliğinden aydınlanıyor: Türk filmciliğinde çalışan geçitli kolların durumları nasıl? Eğer herbirinin durumunda bir ileri gidiş varsa, o zaman Türk filmciliği bir tekâmüle doğru gidiyor demektir. Bunları gelecek haftadan itibaren tek tek ele alacağız.

Oğuz ÖZDEŞ

ÖLÜMDEN GÜÇ KURTULDU: Türk filmciliğinin ağırbaşlı artistlerinden sayılan Tamer Yiğit, geçen hafta Boğaz'da bir otomobil kazası geçirdi. Arkadaşlarıyla bir eğlentiden dönen Tamer, otomobilinin direksiyonuna hâkim olamayınca, arabası denize doğru yol aldı. Bereket versin otomobilin arkası, sahildeki bir demir parmaklığa takıldı da Tamer Yiğit ve arkadaşları ölümden kurtuldu.

SPOR

Büyük takımlar niçin tökezliyor?

LİGLERİN birinci devresi bitirken bugüne kadar hiçbir yıl büyük denen takımların böylesine küçüldüklerini görmemiştik. Puan cedvelinde geçen yılın şampiyonu Fenerbahçe Ankara ve İzmir takımlarının altında kaldı ve bir mevsim önce bütün lig boyunca kaybettiği kadar puan kaybetti, bir sezen yediği gol kadar gole buyur etti. Lider Beşiktaş şanslı maçlarına rağmen mağlûbiyetler ve beraberlikler tattı. Kupa galibi Galatasaray, Gençlerbirliğini ancak 1 puan geçiyor, 3 mağlûbiyeti, 3 de beraberliği var. Kısacası artık ligde büyük takım, küçük takım ayırımı yapmak imkânsız. Adı küçük bir İzmir takımı İstanbulda, rakip sahada lig liderinden puan koparıyor, 19 Mayıs Stadı Galatasaray ve Fenerbahçenin puan mezarlığı oluyor. İzmire takımlar her zamankinden daha ürkerek gidiyorlar, İstanbula

(Devamı 32. sayfada)

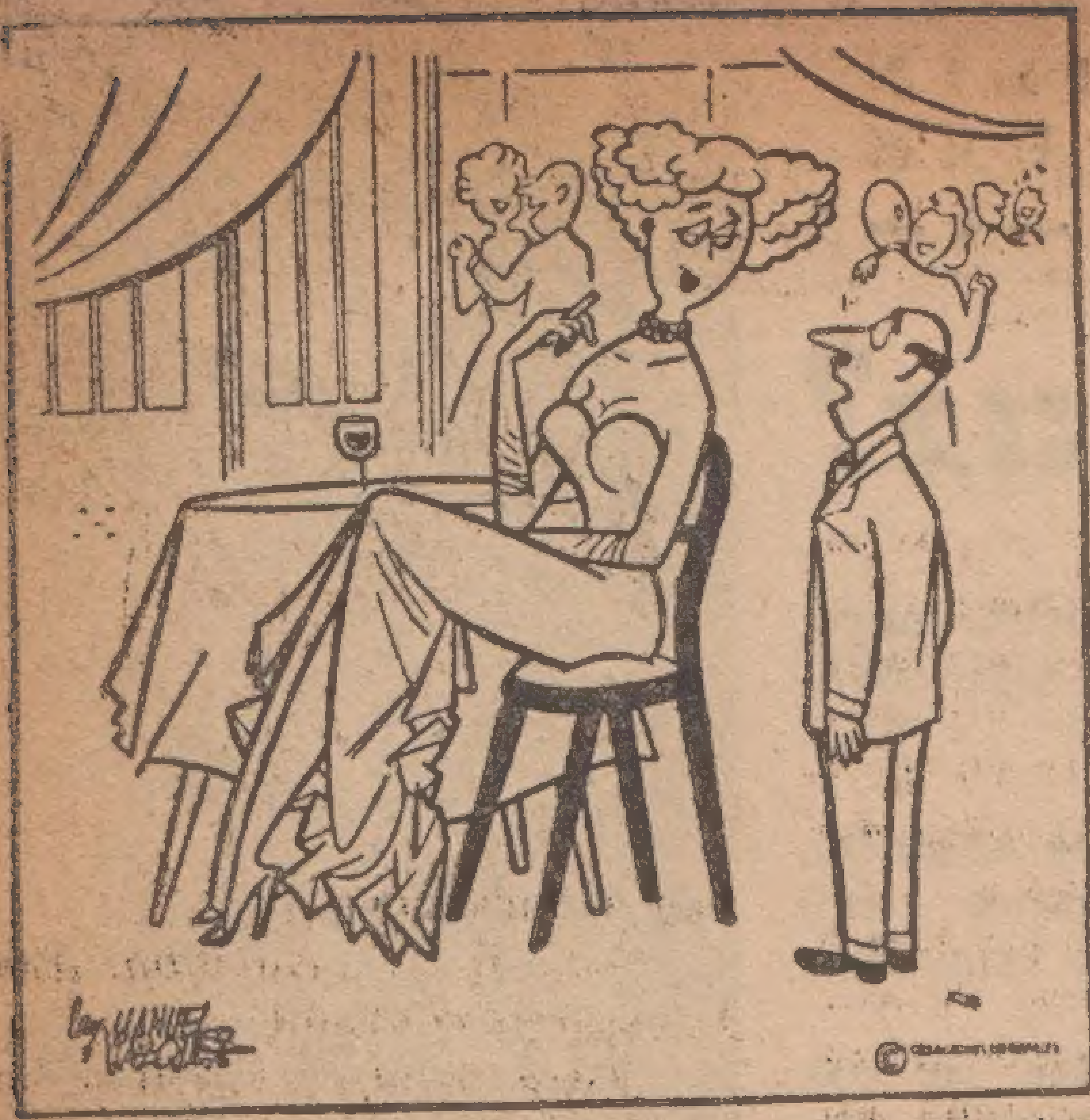

— Niçin benimle dansetmek istemiyorsunuz kuzum?...

— San Fransisko'dan sizi «fıstığım» diye ça- ğıran biri arıyor efendim!...

MİZAH

— Aman sevgili kaynanacağım. Amazondan getirdiğim bu hediye hoşunuza gitmedi mi yoksa?...

OTOMOBİL EHLİYETİ

Ehliyet imtihanında mümeyyiz, sınava giren güzel ve alımlı bir kadına sordu:

— Hanımefendi, saatte 120 Km. hızla giderken farzedin ki arabanızın bir tekerleği yerinden fırladı gitti... Tabii çok ciddi bir durum. Ne yaparsınız bu dmurumda?

— Ne münasebet, niçin ciddi olsun efendim?... Ben yanıma yedek bir tekerlek almadan çıkmam ki.

CENNETTE

Yeni ölen iki bey aynı anda cennetin kapısına gelirler. Ayaküstü sohbete başlarlar. Birincisi sorar:

— Dünyada işittiğiniz son söz ne oldu?

— Benim mi? Karımın bir sözü.

— Ne dedi?

— «Haydi şekerim müsaade et de bir dakika direksiyona ben geçeyim,» dedi.

KADINA GÜVEN OLMAZ...

İki arkadaş sokakta sohbet ediyorlardı. Biri derin bir iç çekerek şöyle dedi:

— Ah şu kadınlar ah. Hiçbirine güven olmaz. Bak gördün mü şu karşıdakini... Kiliseye girip de değiştirdi fikrini...

— Yok canım? Nasıl peki?...

— Nasıl olacak, ihtiyar bir adamın kolunda girdi, sonra bir delikanlının kolunda çıktı dışarı.

NORMAL

Mehtaplı bir gece dama çıkan iki kedi modern resim üzerine karşılıklı fikir teati ediyorlardı.

— Sen hangi ressamı beğeniyorsun?

— Walt Disney'i.

— Ayol, o ressam değil ki.

— Olabilir, fakat o kadar güzel fare resmi yapıyor ki kardeş...

KAPICI

— 1 —

RUTH, alış verişten dönmüştü. İçeri girerken, «Bu kapıcı da ödümü patlatıyor,» diye mırıldandı. «Onu gördüğüm zaman tüylerimin diken diken olduğunu hissediyorum.»

Paketleri masaya bırakarak, karşıma dikilirken, daktilo makinesinden başımı kaldırdım. Yazmağa çalıştığım hikâye bir türlü istediğim gibi gitmiyordu.

Tekrarladım. «Tüylerinin diken diken olduğunu hissediyorsun...»

Ruth, başını salladı. «Hakikaten öyle. Etrafta Frankeştein gibi dolaşıyor.»

Ben hâlâ hikâyeyi düşünüyordum. «Frankestein gibi...»

Karım yalvarırcasına: «Rick,» dedi. «Ben çok ciddiyim. Kapıcı çok acaip bir adam.»

Gözlerimi kırpıştırarak, ilham denilen sislerin arasından ayrıldım. «Hayatım, adamcağızın suratı öyleyse o zavallı ne yapsın? Kimbilir? Babası mı öyleydi, yoksa anası mı?»

Ruth, masanın yanındaki koltuğa çökerek, paketleri açtı. Konserve kutularını yan yana dizmeğe başladı. «Dinle, Rick...» Son derece ciddi bir tavır takınmıştı. Onun bu halini bilirdim. 'Mühim bir açıklamada' bulunacağı zaman böyle hareket ederdi.

— «Peki, yavrum...» Dirseğimi yazı makinesine dayayarak, sabırla ona baktım.

— «Bu tavrı takınmaktan vaz geç,» diye homurdandı. «Sanki ben aptal bir çocukmuşum gibi davranıyorsun.»

Güldüm. Hem de acı acı.

Haykırdı. «Kapıcı bir gece elinde baltayla buraya girip bizi parça parça doğradığı zaman aklın başına gelir.»

— «Yahu, zavallının biri o. Burada ekmek parası kazanmağa çalışıyor. Koridorları siliyor, kalörifer kazanına kömür atıyor...»

Sözümü kesti. «Bu binanın kalöriferi mazotla çalışıyor.»

— «Neyse... Diğer kazanlardan olsaydı, o zaman ocağa kömür de atardı. Biraz merhametli olalım. O da benim gibi çalışıyor. Ben hikâye yazıyorum, o koridorları siliyor. Hangimizin insanlığa daha faydalı olduğunu Allah bilir.»

Bıkkın bir tavırla mırıldandı. «Pekâlâ. Madem hakikatleri olduğu gibi kabul edemiyorsun...»

Onu konuşturmak ve böylece meseleyi aklından çıkarmasına yardım etmek daha iyi olacaktı. «Hangi hakikatleri?»

Gözleri kısıldı. «Beni dinle. Bu adamın burada olmasının bir sebebi var. Kapıcı filân değil o. Eğer burası...»

— «Eğer burası bir kumarhane, bir numaralı halk düşmanından yüz numaralı halk düşmanına kadar haydutların saklandığı bir yer, bir kalpazan çetesinin ini, kaatillerin kulübü olsaydı, hiç şaşmazdın, öyle değil mi?»

Fakat Ruth, mutfağa geçmişti bile. Konserveleri ve kavanozları hiddetle dolaba yerleştiriyordu. «Pekâlâ, pekâlâ... Ben elimden geleni yaptım. Bir buz dağıyla evlendiysem, kabahat bende mi?»

Peşinden giderek, kolumu beline doladım. Eğilip yanağından öptüm. Hiddetle döndü. «Kâfi! Eğer mevzuu bu şekilde değiştirebileceğini sanıyorsan yanılıyorsun!»

Fena halde şaşaladım. «Sen hakikaten ciddisin!»

Yüzünde acaip bir ifade belirdi. «Evet... Kapıcı bana tuhaf tuhaf bakıyor.»

— «Nasıl?» diye sordum.

Uygun bir kelime aradı. «Sanki bir şey olacağını biliyor ve bunu sevinçle bekliyormuş gibi...»

Güldüm. «Sana öyle geliyor.»

— «Hayır, hayır...»

— «Ruth,» dedim. «Sütçünün Mafia'ya mensup olduğunu ve bizi bıçaklayacağını düşündüğün günleri hatırlıyor musun?»

— «Bu seferki mesele öyle değil.»

Tekrar yanağından öptüm. «Artık yemek yesek.»

İçini çekti. «Sana lâf anlatmağa neden uğraşıyorum, bilmem ki?»

— «Bunu ben de bilmiyorum.»

Gözlerini kapadı. «Vaz geçtim, vaz geçtim...»

— «Bırak bunları, hayatım. Zaten kâfi derecede derdimiz var.»

Omuzunu silkti. «Pekâlâ, pekâlâ.»

— «Marge'la Phil ne zaman gelecek?» diye sordum.

— «Altıda,» dedi. «Onlar için biftek aldım.»

— «Çok iyi,» diye cevap verdim. «Ama hemen yazı makinesinin başına geçmem iyi olur. Para kazanmamız lâzım.»

Hikâyenin bir sahifesini daha yazarken, Ruth, mutfakta homurdanıyordu. «Gece bizi uykumuzda öldürecek...»

BÜYÜK HEYECAN ROMANI

AKŞAM yemeğine otururken, Ruth vaziyeti hülâsa etti. «Acaip bir şey bu.»

Phil'e bakarak, gülümsedim. O da tebessüm etti.

Phil'in karısı Marge, başını salladı. «Ben de aynı fikirdeyim. Beş odalı, möbleli bir apartmanın ayda elli dolara kiraya verildiği nerede duyulmuş? Üstelik elektrik sobası, buz dolabı ve çamaşır makinesi bile var.»

Atıldım. «Münakaşayı bırakın da bu dairelerin zevkini çıkarmağa bakalım.»

Ruth, sarı saçlarını arkaya itti. «Biri sana gelip, 'Dostum, işte sana bir milyon dolar,' dese, parayı hemen alacaksın.»

— «Tabii alırım,» diye itiraf ettim. «Ama ondan sonra da tabanları yağlayıp, oradan kaçarım.»

— «Çok safsın,» dedi. «Herkesi Noel Baba sanıyorsun!»

Phil, öne doğru eğildi. «Doğrusu vaziyet biraz tuhaf.»

Meseleyi düşündüm. Yepyeni, beş odalı bir apartman dairesi. Fevkalâde lüks ve zevkli eşyalarla döşenmiş... Hatta büfeye gayet pahalı çabak takımları bile konmuş... Ve aylığı elli dolar... Dudağımı büzdüm... Feza romanları ve hikâyeleri yazarım ben. Belki Merih'teki hayali barları düşüne düşüne, hakikatleri görmez olmuştum. Onların ne demek istediklerini anlıyordum. Fakat bunu belli edecek değildim. Zira Ruth'la böyle çekişmek aslında ikimizin de hoşuna gidiyordu.

Gülümsedim. «Bence aylık pek fazla.»

Ruth, her zamanki gibi bu

— «Ve adam bana bakıyordu. Ağır ağır benden uzaklaşıyordu. Yüzü diğer tarafa dönüktü ama yine de bana bakıyordu... Çünkü kafasının arkasında da bir gözü vardı!»

rabbi! Elli dolar fazla ha? Beş oda! Eşyalar, tabak, çanak, çarşaflar, havlular, hatta bir televizyon! Başka ne istiyorsun? Yüzme havuzu mu?»

— «Eh küçük bir havuz hoşuma gider doğrusu.»

Karım, Marge'la Phil'e baktı. «Bu meseleyi sakin sakin konuşalım. Parazite de aldırmayalım.»

— «Evet,» diye mırıldandım. «Ben parazitim.»

Ruth, endişelerini açıklamağa başladı. «Ya bu işin içinde bir iş varsa? Bizlere bu daireleri vaziyetin anlaşılmaması için vermişlerse? Bu yeni apartmandaki dairelerin kiralık olduğu öğrenildiği zaman her...

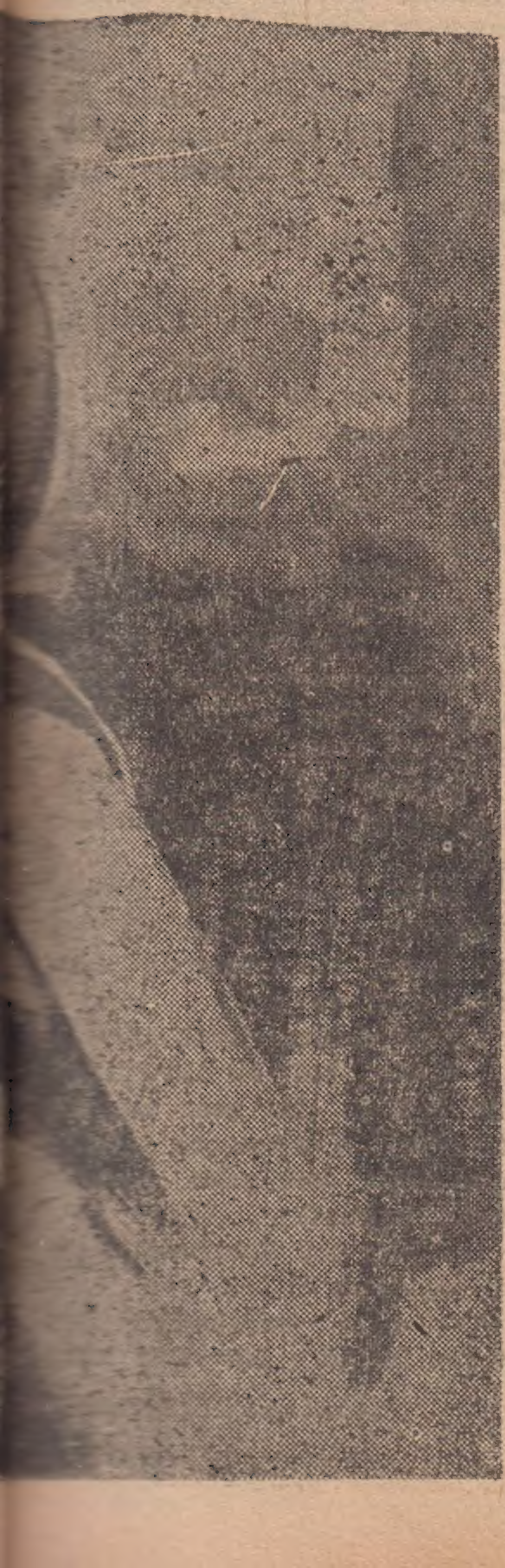

ti? Hatırlıyor musunuz?»

Bunu, Ruth, Marge'a ve Phil gibi ben de hatırlıyordum. O daireleri kiralıyabilmemizin tek sebebi, kapıcı duvara «kiralık» levhasını astığı sırada binanın önünden geçmemizdi. Dördümüz de hemen içeri dalmıştık. Kirayı öğrendiğimiz zaman hissettiğimiz hayret ve sevinci hâlâ unutmamıştım. O sırada bu dairenin yarısı kadar bir yere iki misli para veriyorduk. Binanın ilk kiracıları biz olmuşduk. Ruth'la ben, ve Marge'la Phil... Ertesi günü ise bina âdeta muhasaraya uğramıştı. Son zamanlarda apartman bulmak hiç de o kadar kolay değildi.

Ruth, sözlerini bitirdi. «Bence bu işin içinde bir iş var. Kapıcıya hiç dikkat ettiniz mi?»

Atıldım. «Onu görünce insanın tüyleri ürperiyor.»

Marge, güldü. «Hakikaten öyle. Adam eski korkulu filmlerden kaçmış sanki. Frankestein'a benziyor o.»

Ruth, zaferle haykırdı. «Duydun mu?»

Onları yatıştırmak için elimi kaldırdım. «Çocuklar, belki işin içinde bir iş var ama bundan bize ne? Bizden yardım isteyen... veya keyfimizi kaçıran kimse yok. Gayet az bir para karşılığında, fevkalâde güzel bir yerde oturuyoruz. Ne yapacağız? Vaziyeti tahkike kalkıp, her şeyi berbat mı edeceğiz?»

Ruth, «Ya bizim hakkımızda bir plânları varsa?» diye sordu.

— «Ne gibi bir plân, hayatım?» diye sordum.

— «Bilmiyorum,» dedi. «Fakat bir şeyler sezer gibi oluyorum.»

İçimi çektim. «Banyoda hayaletlerin dolaştığını iddia ettiğin zamanı hatırlıyor musun? Nihayet bunun bir fındık sıçanı olduğu ortaya çıkmıştı...»

Ruth, tabakları toplamağa başladı. «Senin kocan da kör mü, Marge?»

Marge, karımla birlikte mutfağa gitti. «Erkeklerin hepsi kördür, hayatım.»

Phil'le birer sigara yaktık.

diye fısıldadım. «İşin içinde hakikaten bir iş var mı?»

Omuzunu silkti. «Kati bir şey söyleyemiyeceğim, Rick. Fakat vaziyet biraz acaip...»

Benim de aklım başıma gelmişti artık. Hakikaten vaziyet acaipti.

ERTESİ günün bizim sokağa bakan polis memuru Johnson'la konuştum. Adam daha ziyade akşam üzerleri bizim tarafta dolaşır. Çok neşeli, şirin bir adamdır Jhonson. Sokağa her çıkışta onunla biraz gevezelik ederim.

Ona, «Karım bizim apartmanda bazı şüpheli işlerin döndüğünden emin,» dedim.

Johnson da ciddi ciddi başını salladı. «Ben de öyle. Geceleri sizin apartmanda bir esir pazarı kurulduğunu öğrendim.»

— «Evet,» diye cevap verdim. «Esir tüccarı da uzun, siyah sakallı, şaşı gözlü bir adam.»

Üzüntülü üzüntülü başını sallayarak, etrafına bakındı. «Bundan sakın kimseye bahsetmeyin, olur mu? Esrarı tek başıma çözmek istiyorum.»

Omuzunu okşadım. «Dostum, sırrını mezarıma götüreceğim.»

İnledi. «Size minnettarım.» Birbirimize bakarak, kahkahalarla güldük. Sonra Johnson, «Karınız nasıl?» diye sordu.

«Evhamlı, şüpheli, tahkikata başlamak üzere,» dedim.

— «Yani her şey normal.»

— «Öyle... Evhamlanmadığı gün ben endişelenmeğe başlıyacağım.»

— «Peki karınız bu sefer neden şüphe ediyor?»

Güldüm. «Kira çok azmış. Halbuki bu civarda herkes yüzlerce dolar ödüyormuş.»

Johnson, «Sahi mi?» diye sordu.

Koluna bir yumruk indirdim. «Öyle... Ama sakın bundan kimseye bahsetme. Tam böyle bir kelepir ele geçirmişken...» Elimle selâm vererek yoluma devam ettim.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Tİ - YEN - ŞAN CANAVARI

Karaoğlan, Raca'nın sadık adamı Barzah'ı mermer ocağındaki esirlerle beraber öldürdükten sonra, hürriyete kavuşurlar. Ocakları ateşe verirler. Silâhlanarak Ti-Yen-Şan'a yürürler. Fakat halk onlara yardım etmemektedır.

RUTH, inledi. «Anlamıştım... Anlamıştım...»

Paketleri bir kenara bıraktım. «Neyi anlamıştın, hayatım?»

— «İşin içinde bir iş olduğunu!» Elini kaldırdı. «Bir şey söyleme! Beni dinle! Bodrumda makineler var?»

— «Nasıl makineler, yavrum?» diye sordum. «Dikiş makineleri mi?»

Sinirlendi. «Soğukluğu bırak Makineleri gözlerimle gördüm.»

— «Bodruma ben de indim.» dedim. «Fakat makine filân görmedim. Neden dersin?»

Sanki biri bizi pencereden dinleyebilirmiş gibi dikkatle etrafına bakındı. «Makineler, bodrumun da altındaydı. «Hayretle kaşlarımı kaldırdım. Ayağa fırladı. «Pekâlâ! Benimle gel de göstereyim!» Elimi sıkı sıkı yakaladı. Koridora çıkarak, asansöre bindik. Aşağıya ininceye kadar elimi bırakmadı. Yüzünde ciddî bir ifadeyle yanımda duruyordu.

Onu konuşturmağa çalıştım. «Makineleri ne zaman gördün?»

— «Aşağıdaki çamaşırlıkta çamaşır yıkıyordum. Sonra elimde sepetle koridora çıktım. Tam asansöre doğru gelirken, bir kapı gördüm. Yarı aralıktı.»

— «İçeri girdin mi?» diye sordum. Bana hiddetle baktı. «Anlaşıldı.» dedim. «İçeri girmişsin.»

— «Evet... Basamaklardan aşağıya indim. İçeride ışık yanıyordu. Ve...»

— «Makineleri gördün.»

— «Evet.»

— «Büyük müydü bunlar?»

Asansör durdu ve kapılar kayarak açıldı.

Ruth, homurdandı. «Büyük olup olmadıklarını şimdi görürsün! Dışarı çıkarak, ilerledik. Ruth, duvarın önünde durdu. «İşte burası.»

Hayretle bir dümdüz yükselen duvara, bir Ruth'a baktım. «Hayatım...» Duvara vurdum. Hiç de arkası boşmuş gibi bir ses vermedi.

Ruth, haykırdı. «Bana öyle bakma. Belki de duvar kapının üzerine iniyor!» Hâlâ şaşkın şaşkın ona bakıyordum.

— «Bir şey mi kaybettiniz?» Kapıcı, yanımıza sokulmuştu. Ruth, irkildi. Ben hafifçe zıpladım.

— «Karım burada bir...»

Ruth, beni hemen susturdu. «Rick'e nasıl resim asılacağını anlatıyordum... Şekerim, çivi, öyle dümdüz değil, şöyle meyilli bir şekilde çakılır. Anlıyor musun?»

Kapıcı, güldü. Ben aptal aptal, mırıldandım. «E...vet...» Asansöre doğru yürüdük. Kapıcının arkamızdan baktığını hissediyordum.

Asansörün kapıları kapanır kapanmaz, Ruth hiddetle bana döndü. «Sen çıldırdın mı? Neredeyse adama her şeyi söyleyecektin!»

— «Fakat...»

— «Aşağıda makineler var! Koskocaman makineler! Bu adam da vaziyeti biliyor!»

— «Yavrum, neden...»

— «Bana bak, Rick! Benim çıldırdığımı mı sanıyorsun?»

İçimi çektim. «Hayır. Fakat hayalin fazla geniş.»

Hiddetle, «Pekâlâ,» diye homurdandı. «Bu gece kapıcı uyuduktan sonra tekrar aşağıya ineceğiz. Tabiî o acai mahlûk uyuyorsa...»

Endişelenmeğe başlıyordum. «Kâfi artık, Ruth. Yava yavaş beni de meraklandıracaksın.»

— «Nerede o günler?» dedi. «Nerede o günler?»

O gün akşama kadar makinemin başında tek kelim yazmadan oturdum. Vaziye anlıyamıyordum. Ruth, hakikaten ciddî miydi? Yedinci sokaktaki bir apartmanın altında koskocaman makineler ol muydu?

Bu kabil miydi ?

RUTH, tir tir titriyord Yüzü bembeyaz kesilmişti. Onda ilk hortlak hikâyesini okumuş olan bir çocu hali vardı.

— «Rick!» diye fısılda «*Kapıcının üç gözü var!*»

Mırıldandım. «Yavrum...» Kolumu omuzuna attım. Zavallı iyice korkmuştu. Ben d korkmağa başlıyordum artık Ama kapıcının üç gözü olduğ için değil ıabiî.

Evvelâ bir şey söylemedim. Zaten ne söyleyebilirdi ki?

Ruth, uzun zaman titred Sonra da güç duyulur bir sesle, «Bana inanmıyorsun değ mi?» diye sordu.

Yutkundum. «Ruth'cuğum»

Karım, kati bir tavırla başım salladı. «Bu geee aşağıy ineceğiz. Vaziyet çok mühi him artık. İşin şaka götür tarafı kalmadı.»

— «Bu çok lüzumsuz...» d ye başladım.

— «Sen gelmezsen, be yalnız inerim.» Bir sinir kri

(Devamı 33. sayfada)

ihtiyar ve yoksul köylü inatla direniyor ve konuştukça genç Börü'yü çileden çıkarıyordu...
OLSUN! CENNET GİBİ YERDE YAŞAMAK ONUN GİBİ ULU KİŞİLERE VERGİDİR. BİZ O DAĞIN GÖLGESİNDE YAŞIYAN KARINCALAR SAYILIRIZ...
58
O DAĞINIZI BAŞINIZA GEÇİREYİM SİZİN DE, GÖRÜN GÜNÜNÜZÜ...!
ŞU KOCAMIŞ KEÇİNİN BÜTÜN HAYVANLARINI ALIN. KENDİSİNE DE BİR GÜZEL DAYAK ATIN...!
HAYIR, BÖRÜ! DAYAK ATMAK YOK. HAYVANLARIN DA HEPSİNİ DEĞİL, İŞİMİZE YARIYACAK OLANLARINI ALACAĞIZ..!
ONU NEDEN KORUYORSUN ANLAMADIM. YUFKA YÜREKLİLİKLE BU İŞİ YÜRÜTEMEYİZ KARAOĞLAN!
YUFKA YÜREKLİLİK DEĞİL BU DOSTUM. ONA DAYAK ATARSAN, MİHRACE UĞRUNA EZİYET ÇEKTİ DİYE CAHİL HALKIN GÖZÜNDE ULULAŞIR. ÖNEMLİ KİŞİ OLUR. BIRAKALIM ONU KENDİ HALİNE...

Köylülerin uyuşukluğundan başka bir engele rastlamadan Ti-Yen-Şan sarayının yakınlarına geldiler...
59
MIHRACEYE BIR ELÇI GÖNDERELIM. BOŞ YERE CANA KIYILMASIN!
TASALANMA. O DAHA ÖNCE ELÇILERINI GÖNDERDI BILE! BAK!
Saraydan çıkan tepeden tırnağa silahlı bir ordu ağır ağır ilerliyordu..
CANAVAR BÜTÜN GÜCÜYLE ÜSTÜMÜZE YÜRÜYOR!
HEMEN DE HABER ALMIŞ!
ÜÜÜÜF! BU ORDUYLA NASIL BAŞA ÇIKACAĞIZ?

Ömürboyu taş kırmaktan başka şey bilmeyen esirlerin cesaretleri kırılır gibi olmuştu. Karaoğlan hepsini çevresine topladi ve bir konuşma yapti..
DOSTLARIM! MİHRACENİN ORDUSU GÖRDÜĞÜNÜZ GİBİ KALABALIK. UĞRAŞIMIZ ZORLU OLACAK. AMA SÖYLEDİKLERİMİ YAPARSANIZ ZAFER BİZİMDİR!
SANA GÜVENİYORUZ İNANIYORUZ KARAOĞLAN!!
ATLILAR GEÇİDİN ALTINDA, KALANLAR YUKARDA OLACAK, ÇABUK!..
Karaoğlan, savaşçılarına yapacakları işi iyice anlattıktan sonra onları bir dar boğaza yerleştirdi..
GEÇİDE KAÇIYORLAR.. İLERİ!.. SAKLANMADAN KILIÇTAN GEÇİRELİM ŞUNLARI!...
Karaoğlan bir tepede saldırıyı gözetliyordu...

Sarayın atlı ordusu görülmemiş bir hızla dar boğaza saldırdı...
GELİYORLAR, KAÇIN! BOĞAZA İYİCE GİRMELERİNİ BEK-LEYİN!
Biraz sonra..
İŞTE ŞİMDİ. ATIN KAYALA AŞAĞ ATIN!
Ve dar bo-ğaza iri iri kayalar yağmağa başladı...

Büyük kaya parçaları altında kalan atlılardan çoğu korkunç çığlıklar atarak can verdiler...
BAŞBUĞUMUZ RAMA DA ÖLENLER ARASINDA... BAŞSIZ KALDIK!
ŞİMDİ NE YAPACAĞIZ?.. SAVAŞAMAYIZ!..
SAĞLAM ATLA-RA BİNİN! HEP BİRDEN AÇIKTA BEKLİ-YEN ORDUYA HÜCUUUUM!..
Esirlerin hemen hepsi birer ata binmişti. Dar geçitten hışımla fırladılar...

63
Çölün kızgın kumları üstünde korkunç bir boğuşma başladı... Askerlerin çoğu kaçmış, kaçmıyanlar da es :lerin kılıçlarından kurtulamamışlardı...
Ti-Yen-Şan Mihracesi, savaşı sarayın balkonundan seyrediyordu. Yanında güzel kızı ve sarayın ileri gelenleri vardı...
TANRI HEPSİNİN BELALARINI VERSİN. GÜVENDİĞİM ORDUMUN HALİNE BAKIN... KAR GİBİ ERİYİVERDİ... KALE KAPILARINI KAPAYIN... SAVAŞTAN KAÇANLARI İÇERİ ALMAYIN!..
SON DAYANAĞIN DA YIKILDI, EY Tİ-YEN-ŞAN CANAVARI. SANA VE KIZINA ECEL TERİ DÖKME SIRASI GELDİ...
KARAOĞLAN YİNE KAZANDI BABA! ONU DURDURMAK BU KEZ ZOR OLACAK GALİBA...
KORKMA, KALE DUVARLARINI AŞAMAZLAR!..

SALDIRMIYORLAR. SARAYI ÇEVİREN YÜKSEK DUVARLARI AŞAMIYACAKLARINI ONLAR DA ANLADILAR GALİBA!
SARAYI KORUMAK İÇİN ÇOK AZ ADAMIMIZ VAR. UYANIK OLMALIYIZ!..
NE BEKLİYORUZ NEDEN HEMEN SARAYA SALDIRMIYORUZ KARAOĞLAN!
GECEYİ BEKLİYECEĞİZ. KOCA ORDU OLSAK SARAY KAPISI ÖNÜNDE BİZİ TEKER TEKER ERİTİRLER.
Gece, Ti-Yen-Şan sarayı korkunç, soğuk bir sessizliğe bürünmüş uykusuz bekliyordu...
Bir boru sesi gecenin ayazında uzun uzun yankılar yaparak öttü.
GELİYORLAR!
ELİ SİLAH TUTAN HERKES SURLARA!
Ellerinde yanan çıralarla yürüyen esirler ordusu şıklı bir yılan gibi ağır ağır saraya yaklaşıyordu...

KARŞIDA DURDULAR. NE YAPMAMIZI BUYURURSUNUZ, MİHRACEM?
MANCINIKLARLA TAŞ ATIN ÜSTLERİNE.. KAPIYA SALDIRDIKLARINDA DÖKMEK İÇİN HAZIRLANAN YAĞ KAZANLARINI GÖZDEN GEÇİRİN!
Oysa ki, Karaoğlan'ın düşüncesi başkaydı.. Herkes ön kapıdan bir saldırı beklerken, o yanına aldığı bir kaç gönüllü ile sarayın arka duvarını aşmağa çalışıyordu...
HEEY! KİM VAR ORADA!
Fakat, arka surları gözetleyen nöbetçinin bunları görmesi iyi giden işi bozmuştu..
Kargısını düşünmeden savurdu ve bir karaltı surdan aşağı uçtu.
AĞHH!

Fakat fazla gürültü etmesine zaman kalmadı. Karaoğlan'ın havada uçan kılıcı, nöbetçinin göğsüne saplandı...
ŞİMDİ YAPACA-GIMIZ İŞ, KALENİN ASMA KAPISINI TUTAN ZİNCİRLERİ BOŞALTMAK... ÖYLE Mİ?.
EVET, AMA ONU BAŞARMAK KOLAY OLMIYACAK. ZİNCİRLERİ BİR SÜRÜ NÖBETÇİ BEKLİYOR..!
Biraz sonra, zincirleri bekliyen nöbetçilerin hücre-sine ulaşmışlardı...

Nöbetçileri zararsız hale sokmak zor olmadı. Gözü kara esirlerden ikisi dört nöbetçiyi bir solukta hakladılar...
TAMAM. BAŞKA KİMSE YOK!
Karaoğlan hemen büyük zincir makarasına koştu. Artık kapı açılmış sayılırdı...
KAPIYI AÇIYORUM! İŞARET VERİN SALDIRSINLAR!
Esirlerden biri, burçların aralığından beklenen işareti verdi
İşareti, Tı-Yen-Şan canavarının keskin gözleri de görmüştü...
İÇERDE BİR HAİN VAR! YAKALAYIN ŞUNU!

Sarayın surlarından verilen işaret Genç Börü'yü çok sevindir_ mişti. Avazı çıktığı kadar bağırdı...
YAŞASIN! BAŞARDIK!.. HAZIR OLUUUUN! HÜCUUUUM!..
Arkadaşlarına işaret veren kahraman esir, Karaoğlan'ın yanına dönmüştü, ama.....
GENÇ BÖRÜ İŞARETİMİ GÖRDÜ KARAOĞLAN!
ÖLDÜ! YAZIK! ZAFERİ GÖREME Dİ!..
BİZİ SEZDİ_ LER KARAOĞLAN. BAK, ÜSTÜMÜZE ASKER SAL_ MIŞLAR!..
Genç esir, bir an beklemeden, gelen Hintli askerlerin içine daldı..
GEL BURAYA! SEN ONLARI DURDU_ RAMAZSIN! GEL!..
ÇABUK, ZİNCİRLERİ BOŞALT KARAOĞLAN! GEVEZELİĞİN SIRA_ SI DEĞİL!...

Gerçek-
ten, tar-
tışmanın
sırası
değildi.
Karaoğlan
hemen
içeri
koştu,
köprüyü
tutan
zincirleri
boşalttı...
69
Genç Börü ve arkadaşları, kor-
kunç çığlıklar atarak hücuma geçmişler,
saray kapısına dayanmışlardı...
AAAH!..
GELDİLER! YAĞ KAZANLARI-
NI DEVİRİN! HAYDİ..!

ZGİN YAĞLARI DA KULLANAMADILAR..! BAŞARDIK BU İŞİ... BİZİM ARKADAŞ NE OLDU ACABA?..
KARAOĞLAN DİKKAT ET!
70
Kanlı bir kılıç, Karaoğlan'ın omuzunu sıyırıp taş duvara çarptı...
ÜSTLERİ BAŞLARI KAN İÇİNDE. DEMEK HANO'YU DA ÖLDÜRDÜLER. AMA BUNU ONLARIN YANINA BIRAKMIYACAĞIM..!
AAAH!

Karaoğlan'ın fedaileri ölmüş, ama onların sayesinde esirler ordusu da saraya girmişti... Bir anda sarayın altı üstüne gelmişti. Esirler her şeyi kırıp döküyorlardı...
MİHRACE İLE KIZI SAYA NEREDE ACABA? BİR KILIÇ YA DA BALTA DARBESİYLE ÖLMEDEN ONLARA İKİ ÇİFT LAF ETMEK İSTERDİM.
Karaoğlan, sarayın her yerine bakmış, baba ile kızını bulamamıştı...
İKİSİNİN DE KAFALARI KÖTÜLÜKTEN YANA İYİ ÇALIŞIYOR. KİMBİLİR NEREDE SAKLANMIŞLARDIR?
SARAYIN GÖZE GÖRÜNÜR YERLERİNDE YOKLAR... BİR DE KUYTU KÖŞELERİ ARIYAYIM...
Karaoğlan, bir yeraltı geçidine dalmıştı...
USLU-GÜZEL'İN KOLLARINDAN KURTULDUĞUM ZAMAN BURALARDAN GEÇMİŞTİM. SARAYIN ALTI BÖYLE YOLLARLA DOLU!

Karaoğlan, karanlık yeraltı yollarında ilerlerken ayağı bir cisme takıldı. Çırayı oraya tuttu...
BİR ASKER. ÖLÜ!... DEMEK BURAYA BEN DEN ÇOK ÖNCE GELMİŞLER VE KIYA SIYA KAVGALAR OLMUŞ...
KAPI AÇIK. İÇERDEN SESLER GELİYOR... KİMLER ACABA ?..
İŞTE! ONLAR! SAYA VE Tİ-YEN-ŞAN MİHRACESİ!.. BÖRÜ, KISTIRMIŞ ONLARI...
Genç Börü ve adamları korku içinde bir köşeye büzülmüş Mihraceyle kızını kuşatmışlar, ağır ağır üstlerine yürüyorlardı...

Zâlim Ti-Yen-Şan mihracesiyle mağrur ve güzel kızının durumu içler acısıydı. Korkudan gözleri yuvalarından fırlamış, mihracenin ağzından köpükler saçılıyordu...
ONLARI BANA BIRAKIN ! ÖNCE DİŞLERİNİ SÖKECEĞİM !..
ETLERİNİ PARÇA PARÇA KOPARALIM !
BU İŞİ HEMEN YAPALIM. SABAHA BIRAKMIYALIM.
EVET ! MİHRACEMİZE ACILARIN EN BÜYÜĞÜNÜ TATTIRMAK İÇİN İŞKENCEYE KIZDAN BAŞLIYACAĞIZ... YATIRIN KIZI İŞKENCE MASASINA !..
AH... YAPMAYIN ! TANRI AŞKINA BAĞIŞLAYIN BİZİ !.. SİZE KUL, KÖLE OLURUZ. YALVARIRIM BAĞIŞLAYIN BİZİ...
MİHRACEYİ DE DUVARA BAĞLAYIN. KIZINI İYİCE GÖREBİLECEĞİ BİR YER OLSUN !..

DUR BÖRÜ! HEMEN KARAR VERİP, AKLINA GELENİ YAPMAMALISIN!
KARAOĞLAN! GENE NE İSTİYECEKSİN.
BUNLARI HALKIN ÖNÜNDE DURGUN KAFAYLA YARGILAMADAN CEZALANDIRMAK, BAŞARIMIZA LEKE SÜRER. ONLARI İŞKENCEYLE ÖLDÜRMEK DE NE BİZE NE İNSANLARA BİR ŞEY KAZANDIRMAZ...
ONLARI, YARIN SEÇECEĞİMİZ BİR KURUL ÖNÜNDE YARGILIYALIM... ÖLMELERİ GEREKİYORSA ÖLÜRLER!
İŞLERİME FAZLA KARIŞMIŞ OLMUYOR MUSUN KARAOĞLAN!
CANINI, ÖZGÜRLÜĞÜNÜ VE BÜTÜN BAŞARISINI BAŞKASINA BORÇLU OLANLARIN EN BÜYÜK DÜŞMANI UNUTKANLIKTIR BÖRÜ!
PEKALÂ! BU KEZ DE İSTEDİĞİN OLSUN BAKALIM KIZLA BABASINI DUVARA ZİNCİRLEYİN...
Saya'yı
zincirleyip
yedi kat
Savaşçıların
yemiş
köşeye
Börü ve bir
BİR CANAVARI YARGILAMAK GÜLÜNÇ ŞEY, BÖRÜ! GÜN DOĞMADAN ŞUNLARIN İŞİNİ BİTİRELİM... KARAOĞLAN, ONLARI ÖLÜMDEN DE KURTARMAĞA KALKARSA BİR ŞEY DİYEMEYİZ.
HAKLISIN ARKADAŞLAR. YÜRÜYÜN, GİDELİM... BU İŞİ BİR OLDU BİTTİYE GETİRELİM...

Fakat, saray-da gözünü uyku tutmı-yanlardan biri de Karaoğlan'dı... Ayakları onu zindana sürüklemişti. Genç adam garip bir sıkıntıyla hücrenin kapışına yanaştı, içeri baktı...
TANRIM, NE GÖRÜ-YORUM... SAYA'NIN KÖMÜR KARASI SAÇLARI BEMBE-YAZ OLMUŞ, YÜZÜ İYİCE SOLMUŞ. BÜTÜN KANI ÇEKİLMİŞ KORKUDAN...
KAPI AÇILIYOR! GELDİLER BABA... BİZİ YARGILAMADAN İŞKENCEYLE ÖLDÜRECEKLER!
HAYIR HAYIR! YAPMAYIN! AAAHH..!
SAYA, KENDİNE GEL! BEN KARAOĞ-LANIM. KÖTÜ-LÜK YAPMAĞA GELMEDİM SAYA..!
OH..! KARAOĞ-LAN ÇOK KORK-TUM, NE YAPTI-ĞIMI BİLEMEDİM BİRDENBİRE... ÇOK KORKTUM...
AMA NEDEN GELDİN, BIRAKSAYDIN KORKUDAN ÖLSEYDİM... SENİ GÖR-DÜKÇE UTANÇTAN ÖLECEK GİBİ OLUYORUM... DAHA BETERİ, ÖLMÜ-YORUM DA...

BUGÜNLERİ HATIRLATTIĞIMDA, ...LE EĞLENMİŞTİN. İLK ZORLANMADA AKLINI OYNATAN ŞU ZAVALLI YARATIĞA ÇOK GÜVENMEMELİYDİN.
TAŞ ARINA GİTMEDEN, ...GÜN AĞLIYARAK BOYNUMA SARI...RSAN, BEN YAPACAĞIMI BİLİRİM.." DEMİŞTİN. ONUN İÇİN YALVARMIYORUM SA...NA. BANA ACIMIYACAĞINI BİLİYORUM...
ORTALIK IŞIDI.. BİRAZ SONRA BİZİ ALIP GÖTÜRECEKLER VE MUTLAKA ÖLDÜRECEKLER. BABAM KENDİNDE DEĞİL, AMA BANA ZOR GELECEK ÖLÜM...
ONDOKUZ YAŞINDAYIM DAHA KARAOĞLAN VE GORDÜĞÜM BEYAZ TENLİ İLK ERKEKSİN SEN...!
İYİYİ, GÜZELİ YENİ YENİ TANIYORUM. AMA ARTIK NE KADAR GEÇ DEĞİL Mİ ?.. NASIL OLSA ÖLECEĞİM, YALAN SÖYLEMİYORUM İNAN BANA KARAOĞLAN YAPTIKLARIMA ÇOK PİŞMANIM...!
SANA İNANAMIYORUM, AMA BİR ANDA AĞARAN ŞU SAÇLARIN, DOĞRU SÖYLEDİĞİNİ GÖSTERİYOR. METİN OL, SANA ELİMDEN GELEN YARDIMI YAPACAĞIM...
BÜTÜN BUNLARDAN SONRA NE ...PILABİLİR ... KARA...ĞLAN?..
GÜNEŞİN DOĞMASINA DAHA ÇOK VAR. BU, UMUDUMUZU YİTİRMEMEK İÇİN YETER ZAMANDIR...!

O NE?..
Mihraceyle kızını işkence ile öldürmek hırsıyla kavrularak zindana inen Börü ve arkadaşlarını ummadıkları bir olay bekliyordu...
YOK OLMUŞLAR. KELEPÇELERİ AÇILMIŞ DURUYOR..!
ONLARI BİRİ KAÇIRMIŞ..!
BU KARAOĞLAN'IN İŞİDİR..!
HEMEN ÇIKIP ARIYALIM. BELKİ SARAYDAN ÇIKMAMIŞLARDIR DAHA...
HAYIR! BIRAKIN GİTSİNLER...
KARAOĞLAN ONLARI DAHA TANIYAMADI. YA DA TANIMAK İSTEMİYOR! KIZI SEVİYOR, ONA KIYAMIYOR, AMA KIZ ONA GÖZÜNÜ KIRPMADAN KIYACAK VE KARAOĞLAN, LÂYIK OLDUĞU CEZAYI BULACAKTIR..!
Bu sırada, sarayın dışarıya açılan bir kapısından beş atlı, dolu dizgin çıkıyor, yeni kızaran ufukta kayboluyordu...

OKUYUCULARLA BAŞBAŞA

Cemil Ciğerim — Ordu

«98 inci sayınızda neşrettiğiniz (Duyu-...)umuz için teşekkür ederiz. Suat ağa-...e Kulübümüzün Fahri Başkanlığını ver-... Bizi kırmaz herhalde. Biz Karaoğlan'a ...dalı olmak amacı ile üyelerimizin Kara-...ğlan dergisindeki (Okuyucularla Başbaşa) ...hifesindeki pul şeklinde Karaoğlan res-...inden biriktirmelerini istiyoruz. Tab'î siz ...zı olursanız. Bu resimlerden 5 adet birik-...en okuyuculara kulübümüzün çıkaracağı ...abı tenzilâtlı olarak veriyoruz.

Sizden ricamız Karaoğlan dergisinde ...ak bir yazımızı daha yayınlamanızdır. ...uat Yalaz'dan bir adet imzalı resmini isti-...oruz.»

OKUYUNUZ

Okuyucularla başbaşa köşesindeki Ka-...aoğlan resminden 5 adet biriktiren her ...uyucu, kulübümüzün çıkaracağı kitaptan ...nzilâtlı olarak faydalanabilir. Bunun için ...übümüzün adresine 5 Karaoğlan resmi ... 100 kuruşluk pul gönderdikleri takdirde ...übümüzün kitabına sahip olacaklardır.

Kulübümüze üye olmak istiyen okurla-... 3 adet vesikalık resim, 6 adet 50 ku-...luk posta pulu, açık adresleri, yaşları ve ... kuruşluk üye kartını almak için pul gön-...eleri lâzımdır.

Adresimiz :
...: Karaoğlan Kulübü
Cemil Ciğerim
...ğrulu Cad. No: 5 Tel: 1245 — Ordu

Arzunuz üzere duyurumunuzu bu defa ... neşrediyoruz. Suat Yalaz ilginize can-... teşekkür ediyor. Çalışmalarınızda ba-.... İstediğiniz resmi yakında adresini-... ...ıyacağız.

Elizabeth Zambak — Kadıköy

«Karaoğlanı çok seven okuyucularda-nım. Hele «Altaydan Gelen Yiğit» adlı filmde oynıyan Kartal Tibete hayranım. Onun için sizden birkaç istekte bulunacağım:

1 — Kartal Tibet'in, Suat Yalaz'ın ve Tülin Elgin'in birer imzalı resmini rica ediyorum,

2 — Acaba Karaoğlanın başka filmleri çevrilecek mi?

3 — Ergenekon Destanı romanınızın cildi çıkacak mı?

4 — Karaoğlanın maceralarına neden babası Bayborayı koymuyorsunuz?»

Sorularınızı sıra ile cevaplıyoruz :

1 — Kartal Tibet ve Tülin Elgin'in resimlerini kendilerinden istemenizi rica ederiz. Tülin Elgin'in adresini bu sayıda veriyoruz. Kartal Tibet'in son ev adresini de kendinden öğrenip, gelecek hafta neşredeceğiz. Suat Yalaz'ın fotoğrafı yakında adresinize postalanacak.

Tülin Elgin
Poyracık Sok. Çınar Ap. No: 1
Nişantaş — İstanbul

2 — Elbette Karaoğlan'ın başka filmleri çevrilecek. Yakında çevrilmesine başlanacak olan ikinci Karaoğlan filmi hakkında gelecek sayılarımızda bilgi vereceğiz.

3 — Ergenekon Destanı resimli romanı ciltli olarak yakında çıkacak. Çıkış gününü Karaoğlan'da yayınlıyacağız.

4 — Geçen sayıda da bir başka okuyucumuza bildirdiğimiz gibi Karaoğlan maceralarında kahramanlar, vakaların gelişine ve dizilişine göre yer alırlar. Gelecek maceralarda Baybora'yı da koymaya çalışacağız.

*

Hepinize sevgi ve selâmlar

RED KIT
O SIRADA...
SEN BİRA VE KANUN MU SATIYORSUN ?
BANA BIR BİRA VERSENE !
BAYA HİZMET ETSENE, NE DURUYORSUN ?!
GLUG GLUG GLUG !..
!?
25

KENDİMİ TANITAYIM. ADIM: BET TİKET! BURADA YERLEŞECEĞİM. SICAK BİRAYI SEVMEM KANUNLA BEŞGUL OLURUM!
EYVALLAH!
SANA BİR RAKİP ÇIKTI HAKİM! İKİNİZ BİRBİRİNİZİ YERSİNİZ ŞİMDİ BANA SÜRÜYÜ VER!
HA! HA! HA! HA! HA! HA!
MEDENİ KANUN 1879
KÜT!
KANUN HER ZAMAN KUVVETLİDİR!
26

ONU ARKA TARAFA GÖTÜR JAKİNTO! ÜSTÜNDEKİLERİ ZAPTETTİM
SENYOR RED! UYANIN!
NEREDEYİM ?!?
MAHKÛM OLDUN, KAÇMAN LÂZIM!

SİZ KAÇIN, AMA BİZİ DE ŞU HAKİMDEN KURTARIN'
OLUR!
BUNAK İHTİYARA ESAŞLI BİR DERS VERECEĞİM JAKİNTO!
ONA DERS VERMENİN EN İYİ YOLU, BET TİKET'E YARDIM ETMEKTİR. İKİ HAYDUT BİRBİRİNİ YESİNLER!
MERHABA BET TİKET! BEN DE SENİ ARIYORDUM!
28

DEVAMI VAR...

KAPICI

(6. sayfadan devam)

geçirmek üzereydi. «Aşağıda makineler var! Allah kahretsin! Bunları gözümle gördüm ben!» Ağlamağa başladı.

Omuzunu okşadım. «Peki, yavrum. Peki.»

Bana göz yaşları arasında meseleyi anlatmağa çalıştı ama bunu yapamadı. Daha sonra, biraz kendini toplayınca tekrar konuşmağa başladı. Dikkatle dinledim. Zira onun tekrar ağlamasını istemiyordum. «Aşağıdaki koridordan geçiyordum... Postanın gelip gelmediğini anlamak için gidi pkutuya bakmıştım.»

— «Evet?»

— «Kapıcının yanından geçtim.»

— «Ve?» dedim. Ama Ruth'un vereceği cevaptan da korkuyordum.

Ruth, mırıldandı. «Adam, gülümsedi. Hani o şöyle tatlı tatlı, sinsi sinsi gülüyor ya?...»

— «Evet, evet...»

— «Kapıcının yanından geçtim. Yine tâylerim ürpermişti. Zira adam bana, hakkımda benim bile farkında olmadığım bir şeyi biliyormuş gibi bakıyordu. Sonra...» Titredi. Elini tuttum. «Onun bana baktığını hissettim.»

Kapıcı bizi bodrumda yakaladığı zaman bunu ben de hissetmiştim. «Sonra?»

İçini çekti. «Bana inanmayacaksın... Neyse... Bakmak için döndüğüm zaman kapıcı da aksi istikamette uzaklaşıyordu.»

— «Yani ikiniz de aynı anda dönerek, birbirinize baktınız.»

Karım, eliyle masaya vurdu. «Hayır. Ben döndüm, o dönmedi.»

— «Fakat...»

— «Ve adam bana bakıyordu. Ağır ağır benden uzaklaşıyordu. Yüzü diğer tarafa dönüktü ama yine de bana bakıyordu.»

Eelini okşadım. «Nasıl?»

— «Çünki kafasının arkasında da bir gözü vardı!»

— «Ruth!» dedim.

Karım, gözlerini kapadı. Yüzü yine bembeyazdı. «Bunu gördüm. Yemin ederim...»

Bilmem neden bu konuşmaya devam ettim. Kendi kendime işkence etmek için mi? Aslında bütün hâdiseyi unutmayı, hiç bir şey olmamış gibi hareket etmeyi istiyordum.

— «Bunu daha evvel neden farketmedik, Ruth?» diye sordu?» diye sordum. «Adamın kafasının arkasını her halde daha önce de gördük.»

— «Gördük mü dersin? Gördük mü?»

— «Yavrum.» diye mırıldandım. «Böyle bir şey olsaydı, bunu başkaları da farkederdi. Bu adamın arkasından geçen veya yürüyen olmadı mı?»

(Devamı gelecek sayıda)

Büyük Takımlar Neden Tökezliyor ?

(Baştarafı 1 inci sayfada)

gelen dahi artık (iddialı geldiklerini) açıkça söylüyorlar ve dediklerini de yapıyorlar. Halbuki geçmiş yıllarda öyle miydi? Adı (Üç Büyükler) olan Fenerbahçe - Galatasaray - Beşiktaş şampiyonluk pazarlığını, sanki başka takımlar yokmuş gibi, rahatça yaparlar, biri ötekilerini birkaç puan geride bıraktı mı, (Küçükler)den korkusu olmadığından, şampiyonluğunu ilân ederdi. Bugün değil deplâsmanda, kendi sahasında dahi bu (Büyükler) (Küçükler)den korkuyor, büyük konuşamıyor.

Neden böyle oldu?

Bir kere büyük takımlar şahsiyetlerini kaybettiler. Her yıl takımlarına yeni transfer ettikleri oyuncularla takımları yamalı bohçaya döndü. Yeni gelen kendisi ile beraber küçük takımın kompleklerinden de birşeyler getiriyor, yeni takımının oyununu değiştiriyor. Büyük takımların oyunu da böylece gittikçe kalitesini, stilini, ananesini kaybediyor. Bundan başka, öteki takımlar bakıyorlar ki rakip takımda yer alan oyuncular bir sezon evvel kendi takımlarında oynıyan aynı oyuncu, çekinmiyorlar. Artık (Büyük) takımın karşısına çıkarken elleri ayakları titremiyor. Beşiktaş, F. Bahçe veya G. Saray'ı başka takımdan farklı görmüyorlar ve yenmek için saldırıyorlar ve yeniyorlar da... Büyük başın gailesi de büyük olur, bu (Büyük) kulüplerde daima yönetim kademelerinde bir kaynaşma oluyor, oyuncularla yöneticiler çabuk takışıyor ve bu da takımın randımanına tesir ediyor. Bundan başka eski hekemlik de tarihe karıştı, hekemler de artık (Büyük) takımların, şöhretli oyuncuların etkisinde kalmıyorlar, küçükleri ezmiyorlar ister istemez...

Öte taraftan, artık Ankara ve İzmirin takımları da palazlandılar. Türkiye ligi bu kulüplerin bütçelerini düzeltti, gelirlerini arttırdı. Onların oyuncuları daha iyi şartlara kavuştular. İyi para alıyorlar, muntazam aylık görüyor çeleri, memnun ediliyorlar ve çalışma azimleri de artıyor. Eskiden oyuncuları İstanbula kaçardı, şimdi bu akın durdu gibi, hatta tersine Ankara ve İzmir, İstanbuldan oyuncu çekiyor, antrenör transfer ediyor. Böyle olunca da İstanbul dışındaki takımlar demir leblebi oluyor. Bundan başka, Ankaralılar ve İzmirliler Anadoludan kabiliyetli ve genç futbolcular daha kolay buluyorlar, kadroları bu sebepten daha diri ve daha mücadeleci oluyor. Hayat şartları, çevre de daha elverişli olduğundan, dayanıklı takımlar çıkıyor ortaya... Hâlâ büyüklük kompleksi içinde bulunan eski (Büyükler) bu gerçeği göremediklerinden, bir türlü kabul edemediklerinden tökezliyorlar ha tökezliyorlar. Durum bundan ibaret...

Dizgi ve Baskı : TÜRKİYE BASIMEVİ

BOBİZOROS
BRAK YİYECEĞİNİ KENDİSİ BULSUN. BOBİ ÇOK LÂPACI OLDU!
GİT KENDİNE YİYECEK BUL!
ŞİMDİ BİZ İZ ÜZERİNDE OLMALI!
BOBİ GERİ DÖNDÜ GA-LİBA ?!
HART!
TAP-TUP!
YİYECEĞİNİ BULMAKTAN BAK NE KADAR MEM-NUN!
BAK, KIŞ İÇİN HAZIR-LADIĞIMIZ PASTIRMAYI YEMİŞ!..
NE KADAR MESU-DUM!
NEDEN MESUTMUŞ ANLADIM!

OGAN

BAŞTANBAŞA
RESİMLİ
KAHRAMANLIK
DERGİSİ

Pek Yakında Çıkıyo

KARAOĞLAN YAYINLARI